

WYROK

W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 23 czerwca 2016 r.

Sąd Rejonowy dla m. st. Warszawy w W. VI Wydział Rodzinny i Nieletnich

w składzie następującym:

Przewodniczący SSR Barbara Ciwińska

Protokolant Izabela Katryńska

po rozpoznaniu w dniu 23 czerwca 2016 r. w Warszawie

na rozprawie sprawy z powództwa A. G. (1)

przeciwko A. G. (2)

o alimenty

1. zasądza alimenty od pozwanego A. G. (2) na rzecz jego córki A. G. (1) ur. (...) w kwocie po 400 (czterysta) złotych miesięcznie płatne do jej rąk do dnia 10-go każdego miesiąca z góry z ustawowymi odsetkami w przypadku uchybienia terminowi płatności którejkolwiek z rat, poczynając od dnia 20.04.2016 r.
2. w pozostałym zakresie powództwo oddała,
3. nakazuje pobrać od pozwanego A. G. (2) na rzecz Skarbu Państwa kwotę 240 (dwieście czterdzieści) złotych tytułem nieuiszczonej opłaty sądowej,
4. wyrokowi w punkcie 1 nadaje rygor natychmiastowej wykonalności.

UZASADNIENIE

Pozwem z dnia 16 lutego 2016 roku B. W. (1) działająca w imieniu małoletniej córki A. G. (1) wniosła o zasądzenie na rzecz A. G. (1) od pozwanego A. G. (2) alimentów w kwocie 800 zł miesięcznie, przy czym alimenty te mają być płatne do dnia 10 każdego miesiąca z góry, wraz ustawowymi odsetkami w razie zwłoki w płatności którejkolwiek z art. do rąk matki powódki B. W. (1). W uzasadnieniu pozwu wskazano, iż rodzice małoletniej pozostają rozwiedzeni, małoletnia mieszka wraz z matką, rodzoną siostrą, ojczymem oraz przyrodnim bratem. Miesięcznie jej koszt utrzymania określono na kwotę około 1.080 zł plus opłaty dodatkowe w łącznej kwocie około 650 zł (wyliczenie k. 2).

W dniu 09 maja 2016 roku A. G. (2) złożył odpowiedź na pozew, wnosząc o oddalenie powództwa w całości, podniósł, iż w wyroku rozwodowym Sąd zasądził alimenty od B. W. (1) na rzecz córek, które wówczas zamieszkiwały wraz z ojcem wówczas matka nie wywiązywała się z obowiązku alimentacyjnego względem dzieci. Wskazano, iż A. przez konflikt z ojcem na początku 2015 roku wyprowadziła się do dziadków ojczystych, a następnie do maki. Nadto wskazano, iż pozwany zamieszkuje wraz z niepracującą żoną oraz małoletnią córką. Miesięcznie koszt utrzymania rodziny wynosi około 2.200 zł (wyliczenie k. 47). Nadto wskazano, iż przeciwko pozwanemu prowadzone są dwa postępowania komornicze.

Podczas rozprawy w dniu 23 czerwca 2016 roku strona powodowa podtrzymała powództwo, pozwany oświadczył, iż zgadza się na alimenty w kwocie 200 zł miesięcznie.

Sąd Rejonowy ustalił następujący stan faktyczny:

A. G. (1), urodzona (...) w B. jest córką B. W. (1) i A. G. (2). Wyrokiem z dnia 29 lipca 2010 roku Sąd Okręgowy w Katowicach w sprawie o sygn. akt XVIII RC 472/10, orzekł rozwód związku małżeńskiego pomiędzy A. G. (2) i B. G., wykonywanie władzy rodzicielskiej nad małoletnimi wówczas A. i A. G. (3) powierzono ojcu, zapewniając matce prawo współdecydowania w istotnych sprawach dotyczących dzieci, udział matki w kosztach utrzymania córek ustalono na kwotę 200 zł miesięcznie w stosunku do małoletniej A. oraz kwotę 150 zł w stosunku do małoletniej A. (k. 45 i 45v). Powódka zamieszkiwała wraz z ojcem do początku 2015 roku, następnie wyprowadziła się do dziadków ojczystych mieszkających w B., natomiast we wrześniu 2015 roku zdecydowała się na przeprowadzkę do W.. Tu zamieszkała wraz z matką, ojczymem ich wspólnym synem oraz siostrą, jej dzieckiem oraz narzeczoną (odpowiedź na pozew k. 46, zeznania powódki k. 78). Mieszkanie, które zajmują ma powierzchnię 62 m². Czynnosc wynosi 707 zł, dodatkowo opłaty wynoszą około 330 zł (zeznania świadka B. W. k. 79). Powódka uczęszcza do liceum ogólnokształcącego, nie powtarzała żadnej klasy. Jest osobą otyłą, matka podejrzewa problemu endokrynologicznego (zeznania świadka B. W. k. 79).

Miesięczny koszt utrzymania powódki został oszacowany na kwotę około 800 zł (zeznania powódki k. 78, zeznania świadka B. W. k. 79). Sad kierując się doświadczeniem życiowym uznał deklarowaną kwotę za uzasadnioną. Do katalogu usprawiedliwionych potrzeb A. G. (1) należy zaliczyć:

- wyżywienie – 400 zł,
- udział w opłatach mieszkaniowych – 140 zł (ok. 1.000 zł podzielne przez 7 osób zamieszkujących w lokalu),
- odzież i obuwie – 100 zł,
- kosmetyki, leki, środki czystości – 150 zł,
- wydatki związane ze szkołą – 50 zł (ok. 600 zł rocznie).

B. W. (1) ma lat 40, posiada wykształcenie średnie, pracuje jako kasjer, miesięcznie uzyskuje wynagrodzenie w kwocie około 1.700 zł netto miesięcznie (zeznania świadka B. W. k. 79, zaświadczenie o zatrudnieniu i zarobkach k. 73). Powtórnie wyszła za mąż za A. W., posiadają wspólne dziecko – 6-letniego syna A.. Ojczym powódki aktualnie nie pracuje, w zeszłym roku zaprzestał prowadzenia działalności gospodarczej.

A. G. (2) ma lat 40, pracuje jako monter konstrukcji drewnianych, pracuje w wymierzę 6 lub 12 godzin (zeznania pozwanego k. 78), miesięcznie uzyskuje wynagrodzenie w kwocie około 1.850 zł brutto (ok. 1.400 zł netto) (zaświadczenie o zatrudnieniu i zarobkach k. 72). Zdarzyło się, że pozwany wyjeżdżał do w celach zarobkowych do Niemiec, zarabiał wówczas około 6 euro za godzinę. Pozwany pozostaje w związku małżeńskim z M. G., żona pozwanego aktualnie nie pracuje, lecz się na nadciśnienie, nie jest zarejestrowana jako osoba bezrobotna. Ze związku małżeńskiego posiadają jedną córką – małoletnią L. G.. Małoletnia uczęszcza do przedszkola. Rodzina zamieszkuje w lokalu o pow. 43 m², czynsz wynosi 410 zł. Pozwany nie ma problemów ze zdrowiem.

Powyższy stan faktyczny Sąd ustalił na podstawie materiału zebranego w aktach sprawy, oraz dowodu z przesłuchania stron w trybie art. 299 i 304 Kodeksu postępowania cywilnego a także przesychania świadka B. W. (1). Zeznania świadka były dla Sądu dowodem uzupełniającym, potwierdzającym twierdzenia powódki. Sąd przyznał walor wiarygodności zeznaniom stron oraz świadka zwłaszcza, że korespondowały one ze sobą oraz złożonymi dokumentami.

Sąd Rejonowy zważył, co następuje:

Powództwo należało uwzględnić do kwoty 400 zł, w pozostałym zakresie należało je oddalić.

Zgodnie z art. 133 § 1 Kodeksu rodzinnego i opiekuńczego, rodzice obowiązani są do świadczeń alimentacyjnych względem dziecka, które nie jest jeszcze w stanie utrzymać się samodzielnie, chyba że dochody z majątku dziecka wystarczają na pokrycie kosztów jego utrzymania i wychowania. Co oczywiste, obowiązek alimentacyjny, z reguły

utrzymuje się przez dłuższy czas. Obowiązek alimentacyjny rodziców względem dziecka obejmuje dostarczenie dziecku środków koniecznych do uzyskania wykształcenia adekwatnego do możliwości intelektualnych uprawnionego alimentacyjnie. Istnieje on bowiem dopóki dziecko, trud rodziców szanuje i czyni starania, by bez zbędnej – a zwłaszcza zawinionej – zwłoki osiągnąć adekwatny do uzdolnień pułap wykształcenia i ekonomiczną samodzielność (W. Stojanowska (w:) W. Stojanowska (red.), Nowelizacja prawa rodzinnego na podstawie ustaw z 6 listopada 2008 r. i 10 czerwca 2010 r. Analiza – Wykładnia – Komentarz, Warszawa 2011, s. 301).

Z uwagi na powyższe nie budzi wątpliwości Sądu okoliczność, iż A. G. (2) jest zobowiązany alimentacyjnie względem pełnoletniej córki A.. Pomimo, że powódka ukończyła 18 lat, nie jest zdolna do samodzielnego utrzymania się, kontynuuje naukę w liceum ogólnokształcącym. Uczy się przeciętnie, program nauczania realizuje o czasie. Należy zauważyć, iż powódka deklaruje, iż po zakończeniu szkoły średniej zamierza kontynuować naukę na studiach. Nadto powódka nie posiada majątku, z którego dochód pozwoliłby pokryć koszty jej utrzymania.

Celowe wydaje się podjęcia przez powódkę pracy dorywczej np. w weekendy i w wakacje, w celu pomocy rodzicom we własnym utrzymaniu. Sąd ma jednak na uwadze, iż osiągnane w ten sposób zarobki nie pozwolą powódce na samodzielne utrzymanie się.

Pozwany nie kwestionował aktualności obowiązku alimentacyjnego względem pełnoletniej córki A.. Deklarowana przez niego kwota 200 zł miesięcznie nie jest w żaden sposób adekwatna do rozmiaru potrzeb uprawnionej alimentacyjnie. Nie odpowiednia także realiom kosztów utrzymania w W..

Kwestia zakresu obowiązku alimentacyjnego regulowana jest przez przepisy Kodeksu rodzinnego i opiekuńczego. Zgodnie z art. 135 § 1 Kodeksu rodzinnego i opiekuńczego zakres świadczeń alimentacyjnych zależy od usprawiedliwionych potrzeb uprawnionego oraz od zarobkowych i majątkowych możliwości zobowiązanego. Potrzeby usprawiedliwione to takie, których zaspokojenie pozwala uprawnionemu żyć w warunkach odpowiadających jego wiekowi, stanowi zdrowia, wykształceniu itp. Kwestia owych potrzeb jest sprawą indywidualną, zależną od wielu czynników i w każdej sprawie wymaga indywidualnego rozpatrzenia. Natomiast zarobkowe i majątkowe możliwości zobowiązanego to de facto całościowa sytuacja majątkowa zobowiązanego alimentacyjnie.

Sąd ustalił koszt zaspokojenia usprawiedliwionych potrzeb uprawnionej alimentacyjnie na kwotę 800 zł. Uwzględniając okoliczność, iż powódka ma 18 lat, mieszka w W. i nie posiada jeszcze możliwości podjęcia stałej pracy zarobkowej.

Pozwany jest człowiekiem aktywnym zawodowo, posiadającym doświadczenie zawodowe także w pracy poza granicami Polski. Sąd ma na uwadze, iż ciąży na nim obowiązek alimentacyjny względem małoletniej córki, jednakże córka uczęszcza do przedszkola zaś jej młoda matka nie pracuje. Stan zdrowia żony pozwanego nie był przedmiotem niniejszego postępowania, jednakże nie wykazano, by posiadała ona orzeczenie o niezdolności do pracy. Pozwany jest świadom swojej sytuacji rodzinnej i jego obowiązkiem jest osiągać zarobki umożliwiające partycypowanie w kosztach utrzymania dzieci, które nie są w stanie utrzymać się samodzielnie. Jeżeli dotychczasowa praca nie pozwala pozwanemu na osiąganie zadowalających zarobków musi on rozważyć zmianę pracy, czasowy wyjazd za granicę lub podjęcia pracy dodatkowej. Także zadłużenie pozwanego nie może negatywnie wpływać na dostarczenie powódce środków utrzymania. Wyroku z dnia 12 listopada 1976 roku, w sprawie o sygn. III CRN 236/76 Sąd Najwyższy wskazał, iż zadłużenie bankowe pozwanego nie może powodować ograniczenia należnych uprawnionemu środków utrzymania i wychowania. Osoba bowiem, na której ciąży obowiązek alimentacyjny, musi się z tym liczyć przy podejmowaniu wydatków (...) i ich wysokość planować stosownie do posiadanych możliwości z uwzględnieniem wspomnianego obowiązku alimentacyjnego. Sąd nie kwestionuje, iż sytuacja majątkowa pozwanego nie jest korzystna, jednakże posiada on możliwości zarobkowe by uiszczać alimenty na rzecz niesamodzielnej córki w kwocie 400 zł miesięcznie.

Sąd uznał, iż sytuacja majątkowa zarówno matki jak i ojca powódki jest ciężka. Z uwagi na powyższe należało obciążyć rodziców kosztami utrzymania małoletniej w częściach równych tj. po 400 zł miesięcznie.

Alimenty zasądzone od dnia 20.04.2016 roku, tj. od daty wydania postanowienia zabezpieczającego, za okres wcześniejszy powództwo zostało oddalone z uwagi na brak możliwości zarobkowych po stronie pozwanej.

W tym miejscu należy ponownie podkreślić, iż A. G. (1) winna dołożyć wszelkich starań by pomóc rodzicom w swoim utrzymaniu. Celowe wydaje się także rozważenie, czy po zakończeniu nauki w szkole, studia kontynuować w trybie dziennym czy też zaocznym. Podejmując decyzje odnośnie swojej edukacji należy bowiem uwzględnić, czy rodzice posiadają możliwości majątkowe by nadal utrzymywać pełnoletnie dziecko. Na dzień wydania niniejszego orzeczenia jednoznacznie należy jednak wskazać, iż obowiązek alimentacyjny pozwanej względem córki pozostaje aktualny.

Mając na uwadze powyższe orzeczono jak w sentencji wyroku.

Z uwagi na ustawowe zwolnienie od kosztów sądowych strony dochodzącej roszczeń alimentacyjnych (art. 96 ust. 1 pkt. 2 Ustawy o kosztach sądowych w sprawach cywilnych), kosztami sądowymi w zakresie opłaty jakiej nie miała obowiązku uiścić strona powodowa (5% od wartości przedmiotu sporu wynikającej z zasądzonych alimentów) w kwocie 240 zł obciążono pozwanej, jako stronę przegrywającą postępowanie, zgodnie z art. 98 § 1 Kodeksu postępowania cywilnego.

Rygor natychmiastowej wykonalności nadany został wyrokowi w pkt 1 zgodnie z art. 333 § 1 pkt. 1 Kodeksu postępowania cywilnego.